

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษาเป็นปัจจัยหนึ่งที่สำคัญในการพัฒนาประเทศ ความเจริญก้าวหน้าของบ้านเมืองทุก ๆ ด้าน ขึ้นอยู่กับระดับการศึกษาของประชากร ในชาติเป็นสำคัญ รายงานของ คณะกรรมการวางแผนพื้นฐานการปฏิรูปการศึกษาได้กล่าวว่า "การศึกษา การอบรมและพัฒนาทางวิชาการด้านเทคโนโลยีต่าง ๆ เป็นพลังและประทีปที่จะนำไปสู่การสร้างสรรค์และพัฒนาบุคคลที่มีความรู้ ความสามารถ ดังนั้นการจัดการศึกษาและอบรมทางวิชาการสาขาต่าง ๆ ให้สอดคล้องกับความต้องการของประเทศที่กำลังพัฒนาจึงเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่ง" (คณะกรรมการวางแผนพื้นฐานการปฏิรูปการศึกษา 2518 : 2)

การจัดการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ มีนโยบายหลักมุ่งพัฒนาทั้งด้านปริมาณ และคุณภาพ โดยการจัดการศึกษาทั้งสายสามัญและสายอาชีพ ในด้านสายอาชีพจะปรับปรุงและขยายการศึกษา ด้านอาชีวศึกษาและเทคนิคเพื่อผลิตกำลังคน ระดับกลางให้ได้ทั้งคุณภาพ และปริมาณ เพื่อสนองความต้องการเร่งด่วนของการพัฒนาทางด้านธุรกิจ และอุตสาหกรรมของประเทศ ในปัจจุบัน (กระทรวงศึกษาธิการ 2516 : 3-4)

ในการจัดการศึกษาดังกล่าวให้เป็นไปได้อย่างมีประสิทธิภาพนั้น จะต้องมียุทธศาสตร์ประกอบต่าง ๆ ที่จะช่วยส่งเสริมและสนับสนุนให้การศึกษาดำเนินไปได้ และองค์ประกอบที่สำคัญประการหนึ่ง ก็คือ สถาบันการศึกษา ดังนั้นรัฐจึงได้ดำเนินการจัดตั้งโรงเรียนเพื่ออบรมสั่งสอนบุคคลให้มีความรู้ความสามารถขึ้น และโรงเรียนอาชีวศึกษาก็เป็นส่วนหนึ่งที่ได้รับการจัดตั้งขึ้นด้วย เพื่อผลิตคนที่มีความรู้ความสามารถเป็นจำนวนมาก ๆ ในอาชีพหนึ่งอาชีพใดโดยเฉพาะ โดยมีกรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการเป็นผู้รับผิดชอบ และได้มีการจัดตั้งโรงเรียนอาชีวศึกษาขึ้นตั้งแต่ก่อนปีพุทธศักราช 2475 (กระทรวงศึกษาธิการ 2509 : 40) เรื่อยมาจนถึงปัจจุบัน ในโครงการจัดตั้งโรงเรียนอาชีวศึกษาในระยะนั้น ได้มีการจัดตั้งโรงเรียนเทคนิคพระนครเหนือขึ้น เมื่อปีพุทธศักราช 2502 และต่อมา โรงเรียนอาชีวศึกษาหลายแห่งได้รับการยกฐานะขึ้นเป็นวิทยาลัย เช่น วิทยาลัยเทคนิคธนบุรี วิทยาลัยไทรคมนาคม วิทยาลัยเทคนิคพระนครเหนือ

(โรงเรียนเทคนิคพระนครเหนือ เดิม) เป็นต้น

เพื่อให้ทันต่อความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และนวัตกรรมทางเทคโนโลยี ตลอดจนเป็นการยกระดับมาตรฐานความรู้ และทักษะเฉพาะทางเทคโนโลยีอุตสาหกรรม ควบคู่ไปกับ วิชาการทางสังคม ในปีพุทธศักราช 2514 รัฐบาลได้ตราพระราชบัญญัติยกฐานะ วิทยาลัย เทคนิคธนบุรี วิทยาลัยเทคนิคพระนครเหนือและวิทยาลัยโทรคมนาคม เข้าด้วยกัน แล้วจัดตั้งเป็น "สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า" สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย แบ่งโครงสร้างการบริหารงานออกเป็น 3 วิทยาเขต ได้แก่

1. สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า วิทยาเขตธนบุรี
2. สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า วิทยาเขตพระนครเหนือ
3. สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า วิทยาเขตเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า ทั้ง 3 วิทยาเขต จัดเป็นสถาบันการศึกษาและ วิจัย ทางเทคโนโลยีและวิทยาศาสตร์ ตลอดจนการผลิตครูอาชีวศึกษาระดับปริญญา โดยวิธีการจัด ประสพการณ์ขั้นพื้นฐานการศึกษาทั้งทางทฤษฎี และปฏิบัติตามลักษณะวิธีการ และกระบวนการของ เทคโนโลยีอุตสาหกรรม ซึ่งทั้ง 3 วิทยาเขต ได้ตระหนักถึงความสำคัญของการอาชีวศึกษา ซึ่งเป็นพื้นฐานของการพัฒนาประเทศ จึงได้พัฒนาการอาชีวศึกษาในแต่ละวิทยาเขตให้เจริญก้าวหน้า เป็นลำดับ

ในจำนวน 3 วิทยาเขตนี้ มีสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า วิทยาเขตพระนครเหนือ เพียงแห่งเดียวเท่านั้น ซึ่งมีลักษณะพิเศษ เฉพาะตัวแตกต่างจากวิทยาเขตอื่น กล่าวคือ ผลิต นักศึกษาทุกระดับ ได้แก่

1. ผลิตช่างฝีมือในสาขาช่างอุตสาหกรรม ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)
2. ผลิตช่างเทคนิค ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)
3. ผลิตวิศวกรปฏิบัติและนักเทคโนโลยีอุตสาหกรรม ในระดับปริญญาตรี
4. ผลิตครูอาชีวศึกษา ระดับปริญญาตรี ปริญญาโท และจะเปิดสอนระดับปริญญา เอก

ในปี พุทธศักราช 2530 อีกด้วย

ส่วนแนวทางการจัดการศึกษานั้น สถาบันได้ดำเนินการ ดังนี้ (สถาบันเทคโนโลยีพระ จอมเกล้า วิทยาเขตพระนครเหนือ 2525 : 2)

1. ผลิตบุคลากรที่มีมาตรฐานความรู้ และทักษะ เฉพาะวิชาชีพทาง เทคโนโลยีอุตสาหกรรม ความรู้กับวิวัฒนาการทางสังคม
2. จัดประสบการณ์พื้นฐานการศึกษาทั้งทางทฤษฎีและปฏิบัติ เพื่อสามารถออกแบบผลิต เครื่องจักรกล เครื่องไฟฟ้า และบริหารงานอุตสาหกรรมได้
3. พัฒนาการศึกษ วิจัย ออกแบบ ทดสอบ และค้นคว้าทาง เทคโนโลยี และครุศาสตร์ อุตสาหกรรม
4. จัดบริการทางวิชาการ เพื่อเพิ่มพูนสมรรถภาพ และยกระดับมาตรฐานความรู้ ทาง เทคโนโลยีและครุศาสตร์อุตสาหกรรม โดยการเผยแพร่เอกสารทางวิชาการจัดสัมมนา ฝึกอบรม และศึกษาดูงาน

การจัดการศึกษาตามนัยดังกล่าวนี้ ทำให้สถาบันเป็นสถาบันอุดมศึกษา ด้านอาชีวศึกษา แห่งแรกและแห่งเดียวของประเทศไทยที่รับนักศึกษา ม. 3 เข้าศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และในแต่ละระดับการศึกษา สถาบันสามารถรับนักศึกษาโดยจัดสอบได้อย่าง เอกเทศ ในระดับที่สูงกว่าระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) จะรับนักศึกษาจาก สายอาชีพ เท่านั้น ซึ่งแตกต่างจากวิทยาเขตอื่นที่รับนักศึกษาจากสายสามัญโดยทบวงมหาวิทยาลัยจัดสอบจาก ลักษณะดังกล่าวนี้ จะพบว่าส่วนหนึ่งจะสนองนโยบายของรัฐ ดังปรากฏในแผนการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2520 ที่ว่า "รัฐพึงสนับสนุนการอาชีวศึกษาอย่างกว้างขวาง และให้สอดคล้องกับ ภาวะทาง เศรษฐกิจและสังคม ทั้งในรูปแบบที่จัดผสมผสาน เข้าไว้ในการศึกษาทุกระดับ และ จัด เอกเทศตามความจำเป็น" (แผนการศึกษาแห่งชาติ 2520 : 340)

เนื่องจากสถาบัน เทคโนโลยีพระจอมเกล้า วิทยาเขตพระนครเหนือ ได้ก่อตั้งมานาน กว่า 25 ปี การขยายตัวในด้านต่าง ๆ จึงมีมาก เช่น การจัดตั้งภาควิชาใหม่ การขยายตัวของ ภาควิชา จำนวนสถานที่และบุคลากรที่เพิ่มขึ้น งานบริการทางสังคม การสอนทั้งรอบเช้าและ รอบบ่าย ดังนั้น การที่สถาบันจะบรรลุวัตถุประสงค์ตามที่กำหนดไว้ ในขณะที่บุคลากรในหน่วยงาน มีความพึงพอใจในงานที่ปฏิบัติ จึงขึ้นอยู่กับการบริหารงาน โดย เป็นที่ยอมรับกันในหมู่นักบริหารว่า ทรัพยากรพื้นฐานของการบริหารงานทุกชนิด คน เงิน วัสดุ อุปกรณ์ และการจัดการ หรือ เทคนิคในการบริหารนั้น มีปัจจัยประการแรก คือ "คน" มีความสำคัญมากทั้งนี้ด้วยเหตุที่ทรัพยากร มนุษย์นี้ นอกจากมีความสำคัญ เป็น เอกในด้านทรัพยากรทางการบริหารแล้ว มนุษย์ยังมีบทบาท สำคัญในทุกขั้นตอนของกระบวนการบริหารงานซึ่งประกอบด้วยขั้นตอนต่าง ๆ เกี่ยวกับการ วางแผน การจัดองค์การ การจัดการเกี่ยวกับบุคคล การประสานงาน และการควบคุมงาน

ในชั้นตอนดังกล่าว การจัดการเกี่ยวกับบุคคลเป็นสิ่งสำคัญมาก กล่าวได้ว่า การจัดการเกี่ยวกับบุคคลหรือการบริหารงานบุคคล คือ หัวใจของการบริหาร (ดิฐนิภา กุปรัตน์ : 1)

สมพงษ์ เกษมสิน (2523 : 3) ได้ให้ข้อสังเกตว่า "ไม่ว่าจะเป็นในลักษณะกระบวนการบริหาร หรือในแง่ทรัพยากรการบริหาร ทั้งในด้านธุรกิจหรือรัฐวิสาหกิจ ก็ตาม ความสำคัญของบุคคลและการบริหารงานบุคคลยัง เป็นเพชรดวง เด่นอยู่ เสมอ"

วิญญู สาธร (2517 : ก) กล่าวว่า "การบริหารงานบุคคลเป็นหัวใจของการบริหาร ไม่ว่า หน่วยงานประเภทใด หากการบริหารงานบุคคลบกพร่อง หน่วยงานนั้นจะเจริญก้าวหน้าได้ยาก เพราะเหตุว่า บุคคลเป็นผู้ปฏิบัติงาน ผลงานจะดี จะเสีย อยู่ที่บุคคลที่ทำงานนั้น ถ้าบุคคลที่ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติงานชั่วไม่ดี ไม่มีกำลังใจ ไม่มีสมรรถภาพ ผลงานก็จะบกพร่อง แต่ถ้าการบริหารงานบุคคลได้รับความสำเร็จ บุคคลทุกฝ่ายจะร่วมมือกันปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพ"

วิจิตร ศรีสอ้าน และ อวยชัย ชะบา (2526 : 6) ได้กล่าวว่า "บุคลากรเป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุดของการบริหารงานทุกประเภท ในกระบวนการบริหารจึงได้กำหนดให้การบริหารงานบุคคลเป็นกระบวนการหนึ่งของการบริหาร ทั้งนี้ เพื่อให้หน่วยงานสามารถดึงดูดและบำรุงรักษาคนดี มีความรู้ความสามารถไว้ในหน่วยงานให้มากที่สุด และนานที่สุดเท่าที่หน่วยงานต้องการ การจะทำเช่นนี้ได้ หน่วยงานจะต้องมีการบริหารงานบุคคลที่ดี เป็นส่วนสำคัญของการบริหาร"

เอ็ดวิน บี. ฟลิปโป (Edwin B. Flippo 1971 : 3) กล่าวว่า "การศึกษาและพัฒนาหนทางที่จะรวมคนอย่างมีประสิทธิภาพเข้าในองค์การต่าง ๆ ที่สังคมต้องการ เป็นภาระของการบริหารงานบุคคล"

วิลเลียม บี. แคสเตเตอร์ (William B. Casteter 1976 : 4) กล่าวว่า "ความสำเร็จทางการศึกษาส่วนใหญ่ จะขึ้นอยู่กับคุณภาพของบุคคลและประสิทธิภาพในการมอบหมายความรับผิดชอบให้แก่บุคคลและกลุ่มบุคคล อาคารสถานที่ จุดมุ่งหมาย เงิน โครงการที่ดี ความเป็นผู้นำ ล้วนมีความจำเป็นและสำคัญ แต่องค์ประกอบอย่างเดียวที่สำคัญที่สุดในกระบวนการศึกษา คือ "คน" ที่ได้รับมอบหมายให้ทำงานเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลง เด็กและเยาวชนให้ เป็นคนที่พึงปรารถนา"

ด้วยความสำคัญของทรัพยากรมนุษย์ และการบริหารงานบุคคล กอปรกับการจัดการศึกษา ด้วยลักษณะพิเศษเฉพาะตัวของสถาบันที่แตกต่างจากวิทยาเขตอื่น ผู้วิจัยจึงสนใจใคร่ศึกษาเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลตลอดจนสภาพปัญหาและอุปสรรคในการบริหารงานบุคคล เฉพาะกรณี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า วิทยาเขตพระนครเหนือ ซึ่งผลการวิจัยคาดว่า จะสามารถใช้ เป็นแนวทางในการพัฒนาการบริหารงานบุคคล อันจะส่งผลให้สถาบันบรรลุเป้าหมายหลักของสถาบันในการจัดการศึกษา ด้วยความพึงพอใจของบุคลากรในสถาบัน ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพการบริหารงานบุคคลของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า วิทยาเขตพระนครเหนือ เกี่ยวกับการให้ได้มาซึ่งบุคคล การบำรุงรักษา การพัฒนา และการให้พ้นจากงาน
2. เพื่อศึกษาปัญหาของการบริหารงานบุคคลของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า วิทยาเขตพระนครเหนือ
3. เพื่อเสนอแนวทางการบริหารงานบุคคลของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า วิทยาเขตพระนครเหนือ

ขอบเขตของการวิจัย

1. การวิจัยครั้งนี้ศึกษาเกี่ยวกับ การบริหารงานบุคคลของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า วิทยาเขตพระนครเหนือ ได้แก่ กองธุรการ กองบริการการศึกษา คณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและวิทยาศาสตร์ วิทยาลัย เทคโนโลยีอุตสาหกรรม และสำนักพัฒนาเทคนิคศึกษา เท่านั้น
2. เป็นการศึกษาการบริหารงานบุคคลเกี่ยวกับ การให้ได้มาซึ่งบุคคล การบำรุงรักษา การพัฒนา และการให้พ้นจากงาน
3. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้บริหาร อาจารย์ และเจ้าหน้าที่ของ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า วิทยาเขตพระนครเหนือ
4. ผู้บริหาร อาจารย์ และเจ้าหน้าที่ที่ใช้ในการวิจัย จะต้องบรรจุ เป็นข้าราชการ และปฏิบัติงานในสถาบันมาไม่น้อยกว่า 1 ปี (นับตั้งแต่วันที่บรรจุ)

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

การบริหารงานบุคคล หมายถึง งานหลักสำคัญ ๆ ทางการบริหารงานบุคคล คือ การให้ได้มาซึ่งบุคคล การบำรุงรักษา การพัฒนา และการให้พ้นจากงาน

การให้ได้มาซึ่งบุคคล หมายถึง การแสวงหาบุคคลเข้ามาปฏิบัติงานในหน่วยงานหรือองค์การประกอบด้วย การวางแผนกำลังคน การสรรหา การคัดเลือก การนำเข้าสู่หน่วยงานและการทดลองปฏิบัติงาน

การบำรุงรักษา หมายถึง การจัดกิจกรรมต่าง ๆ ในหน่วยงานหรือองค์การ เพื่อให้บุคคลที่เข้ามาปฏิบัติงาน มีความพึงพอใจในงาน มีทัศนคติที่ดีต่อหน่วยงานหรือองค์การ ตลอดจนการจูงใจให้บุคคลปฏิบัติงาน

การพัฒนา หมายถึง การให้การศึกษา ฝึกอบรม ตลอดจนกิจกรรมอื่นที่จะส่งเสริมความรู้ความสามารถ ความถนัด และลักษณะของบุคคล เพื่อให้ปฏิบัติงานได้ถูกต้อง และมีประสิทธิภาพ

การให้พ้นจากงาน หมายถึง การให้บุคคลพ้นจากหน้าที่ด้วยเหตุผลต่าง ๆ เช่น ลาออก เกษียณอายุ ทำผิดวินัย หย่อนสมรรถภาพ ตลอดจนการโอน หรือ การย้ายระหว่างมหาวิทยาลัย

ผู้บริหาร หมายถึง อาจารย์ประจำและเจ้าหน้าที่ของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า วิทยาเขตพระนครเหนือ ซึ่งบรรจุเป็นข้าราชการ และได้ปฏิบัติราชการที่สถาบันมาแล้วอย่างน้อย 1 ปี มีจรรยาบรรณตำแหน่งผู้บริหารในระดับต่าง ๆ ได้แก่ รองอธิการบดี คณบดี รองคณบดี ผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการ หัวหน้าภาควิชา หัวหน้าศูนย์ เลขานุการคณะ/วิทยาลัย/สำนัก และหัวหน้ากอง

อาจารย์ หมายถึง อาจารย์ประจำของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า วิทยาเขตพระนครเหนือ ซึ่งบรรจุเป็นข้าราชการ และได้ปฏิบัติราชการที่สถาบันมาแล้วอย่างน้อย 1 ปี และมีได้ดำรงตำแหน่งผู้บริหารดังกล่าวข้างต้น

เจ้าหน้าที่ หมายถึง เจ้าหน้าที่ประจำของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า วิทยาเขตพระนครเหนือ ซึ่งบรรจุเป็นข้าราชการ และได้ปฏิบัติราชการที่สถาบันมาแล้วอย่างน้อย 1 ปี และมีได้ดำรงตำแหน่งผู้บริหารดังกล่าวข้างต้น

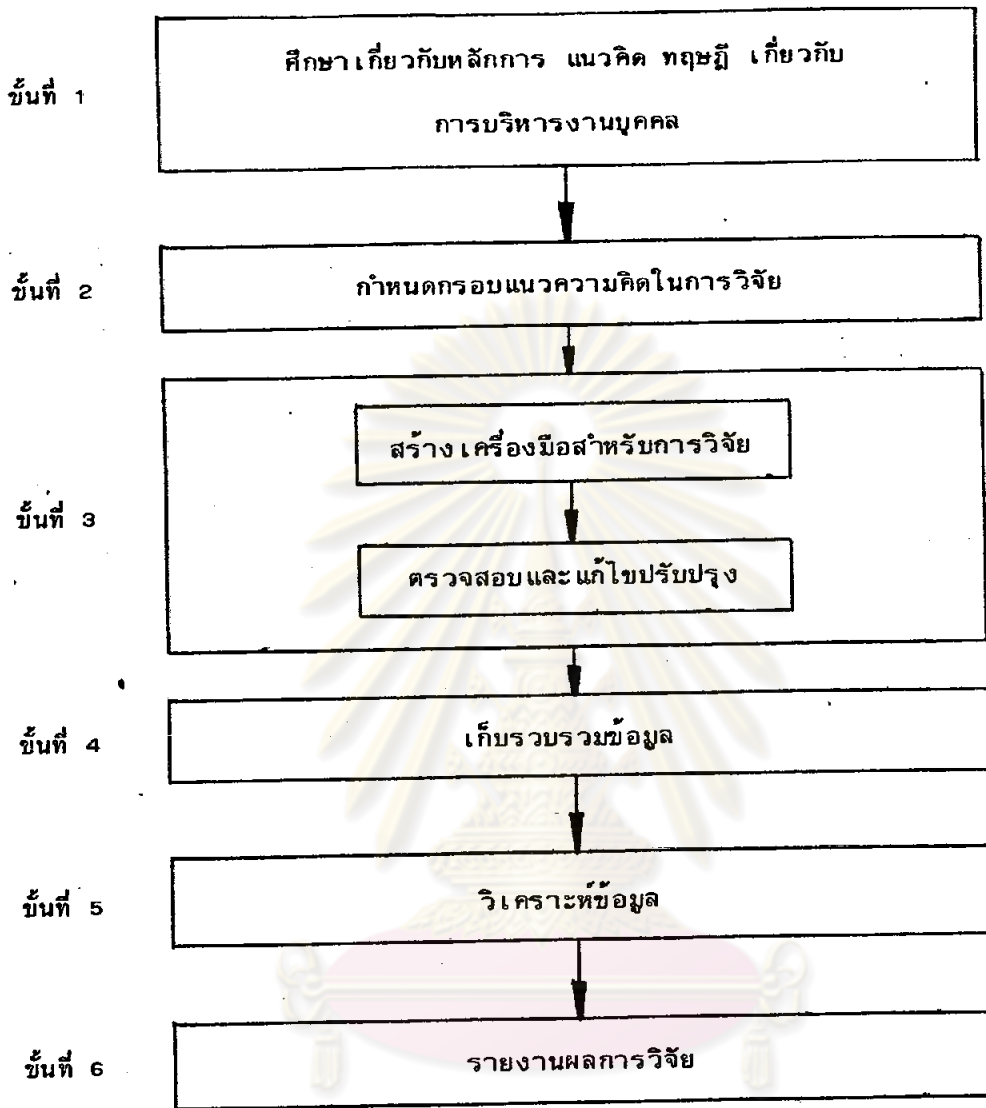
ประโยชน์ของการวิจัย

ผลการวิจัยเรื่อง "การบริหารงานบุคคล : การศึกษาเฉพาะกรณี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า วิทยาเขตพระนครเหนือ" จะเป็นข้อมูลพื้นฐานสำหรับสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า วิทยาเขตพระนครเหนือ เพื่อใช้ประกอบการพิจารณากำหนดนโยบาย วางแผนการบริหารงานบุคคลและแก้ไขปัญหาในการบริหารงานบุคคลเกี่ยวกับ การให้ได้มาซึ่งบุคคล การบำรุงรักษา การพัฒนา และการให้พ้นจากงาน ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย	จำนวน	416	คน
แบ่งเป็น 3 กลุ่ม คือ			
1.1 กลุ่มผู้บริหาร	จำนวน	42	คน
1.2 กลุ่มอาจารย์	จำนวน	249	คน
1.3 กลุ่มเจ้าหน้าที่	จำนวน	125	คน
2. ขั้นตอนในการวิจัย	การวิจัยครั้งนี้มีลำดับขั้นตอนในการดำเนินการวิจัย ดังนี้		

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แผนภูมิที่ 1 ขั้นตอนในการดำเนินการวิจัย

รายละเอียดในแต่ละขั้นของการดำเนินการวิจัย

ขั้นที่ 1 เป็นการศึกษาหลักการ แนวความคิด ทฤษฎี เกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลจาก วารสาร ค่ำรา สิ่งตีพิมพ์ และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานบุคคล

ขั้นที่ 2 ประมวลความรู้ที่ได้จากการศึกษาหลักการ แนวความคิด และทฤษฎีต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานบุคคล มากำหนดกรอบแนวความคิดในการวิจัย

ขั้นที่ 3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.1 แนวการศึกษาเอกสาร เป็นแนวทางการศึกษาข้อมูลจากเอกสารที่ผู้วิจัยกำหนดขึ้นเพื่อใช้วิเคราะห์เอกสารที่เกี่ยวข้อง การบริหารงานบุคคลของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า วิทยาเขตพระนครเหนือ

3.2 แบบสอบถาม เป็นแบบสอบถามที่มีลักษณะ เป็นแบบเลือกตอบและเติมข้อความ เพื่อใช้ในการสอบถามประชากรกลุ่มอาจารย์ และกลุ่มเจ้าหน้าที่ เกี่ยวกับสภาพการบริหารงานบุคคล ปัญหา และข้อเสนอแนะ

3.2.1 แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นดังกล่าว แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถาม เกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพการบริหารงานบุคคล

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาและข้อ เสนอแนะในการบริหารงาน

บุคคล

3.3 แบบสัมภาษณ์ เป็นแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง เพื่อใช้ในการสัมภาษณ์ประชากร กลุ่มผู้บริหาร เกี่ยวกับนโยบายการบริหารงานบุคคล กระบวนการบริหารงานบุคคล ปัญหา และข้อเสนอแนะ

3.4 การตรวจสอบและแก้ไขปรับปรุง นำเครื่องมือทั้งหมดไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาและผู้ทรงคุณวุฒิที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานบุคคล อ่าน วิเคราะห์ ให้คำแนะนำในด้านความเที่ยงตรงตามเนื้อหา และสำนวนภาษาที่ใช้แล้วนำมาแก้ไขปรับปรุงให้เหมาะสม

ขั้นที่ 4 การเก็บรวบรวมข้อมูล ประกอบด้วย

4.1 แหล่งข้อมูลที่เป็นบุคคล ได้แก่ กลุ่มประชากร 3 กลุ่ม จำนวน 416 คน คือ

4.1.1	ผู้บริหาร	จำนวน	42	คน
4.1.2	อาจารย์	จำนวน	249	คน
4.1.3	เจ้าหน้าที่	จำนวน	125	คน

4.2 แหล่งข้อมูลที่เป็นเอกสาร ได้แก่

4.2.1 พระราชบัญญัติสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า

4.2.2 โครงการพัฒนาสถาบันอุดมศึกษาตามแผนพัฒนาฯ ระยะที่ 6 (พ.ศ.

2530-2534) ของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า วิทยาเขตพระนครเหนือ

4.2.3 งบประมาณบุคลากรของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า วิทยาเขตพระนครเหนือ

4.2.4 ประกาศรับสมัครบุคคลเพื่อเข้ารับราชการเป็นข้าราชการของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า วิทยาเขตพระนครเหนือ

4.2.5 เอกสารกำหนดหน้าที่และความรับผิดชอบของบุคลากร

4.2.6 เอกสารประเมินผลการทดลองปฏิบัติงาน

4.2.7 ระเบียบการจ่ายเงินของกระทรวงการคลัง

4.2.8 พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518

4.2.9 เอกสารเกี่ยวกับสวัสดิการต่าง ๆ ที่สถาบันฯ จัดให้ออกเหนือจากการได้รับตามระเบียบกระทรวงการคลัง

4.2.10 คู่มือการปฏิบัติงานของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า วิทยาเขตพระนครเหนือ

4.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลใน 3 ลักษณะ คือ

4.3.1 รวบรวมข้อมูลจากเอกสาร

4.3.2 รวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม

4.3.3 รวบรวมข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์

ขั้นที่ 5 การวิเคราะห์ข้อมูล

5.1 แนวการศึกษาเอกสาร โดยการวิเคราะห์เนื้อหาสาระของเอกสาร การบริหารงานบุคคล เสนอผลการศึกษา เป็นคำบรรยาย

5.2 แบบสอบถามโดยการวิเคราะห์ข้อมูล ในแต่ละส่วนเป็นรายชื่อ และ เสนอผลการวิเคราะห์เป็นตารางประกอบคำบรรยาย

5.3 แบบสัมภาษณ์ โดยการวิเคราะห์เนื้อหาสาระและหาความถี่ของข้อมูล ในแบบสัมภาษณ์ผู้บริหาร เสนอผลการวิเคราะห์เป็นตารางประกอบคำบรรยาย

5.4 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ใช้ค่าร้อยละ

$$\text{สูตร ค่าร้อยละของรายการใด} = \frac{\text{ความถี่ของรายการนั้น} \times 100}{\text{ความถี่ทั้งหมด}}$$

ขั้นที่ 6 เขียนรายงานการวิจัย

ลำดับขั้นการเสนอข้อมูล

บทที่ 1 บทนำ ประกอบด้วย ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา วัตถุประสงค์ของการวิจัย ขอบเขตของการวิจัย คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย และประโยชน์ของการวิจัย

บทที่ 2 ข้อเขียน เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

บทที่ 3 เป็นวิธีดำเนินการวิจัย ประกอบด้วยประชากรที่ใช้ในการวิจัย เครื่องมือที่ใช้การรวบรวมข้อมูล วิธีการรวบรวมข้อมูล วิธีวิเคราะห์ข้อมูล และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

บทที่ 4 เป็นผลการวิเคราะห์ข้อมูล

บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย ข้อเสนอแนะ